

været enige om, at Staten principmæssig kun burde gribe ind i Forholdene, naar Sagens Natur medførte, at de Privates Kræfter ikke vilde magte paa en fyldestgjørende Maade at gennemføre Opgaven, samt at Staten i ethvert Tilfælde maatte vogte sig for ved Pengetilskud eller anden sliq directe understøttende Hjælp at svække Borgernes Selvwirksomhed, der netop i Forhold som de, der her er Spørgsmaal om, har en saa stor moralsk og social Betydning. Gaaende ud herfra har man troet at maatte indskrænke sig til at adoptere det i Commissionen eenstemmig fremsatte Forslag om Oprettelsen af en af Staten garanteret Alderdomsforsørgelses- og Alderdomsunderstøttelses- samt Begravelseskasse, men derimod bortsee fra de øvrige Forslag, der, hvor heldbringende de end vilde være, maae antages at kunne magtes af den private Foretagelsesaaend eller at fordre en Deeltagelse af Staten, som denne formeentlig ikke bør yde. At Oprettelsen af en Anstalt som den ovennævnte, naar den skal svare til sit Formaal, ligger over det private Initiativs Kræfter, troer man at kunne forudsætte, da det, som udtalet i Commissionens Betænkning, ikke kan negtes, at kun Staten kan yde den absolute Sikkerhed, som vil være nødvendig, for at Arbeideren skal vove at ofre sine Penge for ofte først efter en længere Tids Forløb at nyde godt af dem, ligesom kun Staten har det i sin Magt paa den hensigtsmæssigste og for Interessenterne mindst bekostelige Maade at ordne det vidtløftige Maskineri, som udfordres, naar Foretagendet skal vinde almindelig Indgang og benyttes saavel paa Landet som i Staden.

I det Finansministeriet saaledes stred til Udarbejdelsen af et Forslag til Lov om Oprettelsen af en saadan Anstalt, nærmest beregnet for den arbejdende Klasse, troede man at maatte gaae ud fra, at Staten vilde fyldestgøre den Interesse, som den har i en Forbedring af den nævnte Classes Raar, ved at overtage Garanti for Anstalten, men at denne iøvrigt i det Væsentlige maatte være selv bærende, saaledes at Staten kun i Begyndelsen, hvor Indtagterne selvsjælgelig kun sparsomt

ville indflyde, ydede Forstud til Omkostningernes Bestridelse. Paa den anden Side troede man imidlertid med Rette at kunne paatalde Communerne Hjælp i disse Forhold, eftersom Communerne paa forskjellig Maade og navnlig gennem den samme paahvilende Forsørgelsespligt have en mere directe Interesse i deres Beboeres pecuniaire Billaar, og man har derfor paalagt Communerne at deeltage i det paatænkte Foretagende paa den i Forslaget angivne Maade.

Med Hensyn til det Princip, som Ministeriet iøvrigt har fulgt ved Forslagets Udarbejdelse, da stemmer dette i det Væsentlige med de Grundtræk, som ere angivne i Commissionens Betænkning, men man har dog med det Formaal for Die, at gjøre Anstalten mere almeennyttig, i enkelte Punkter, hvorom henvises til Bemærkningerne nedenfor til § 2, troet at burde gaae noget videre end der kunde ansees for motiveret udelukkende ved Hensynet til den arbejdende Klasse. Svorledes man har søgt at gjøre den paatænkte Anstalt saa let tilgængelig for og imødekommende mod den Klasse, for hvem den nærmest er beregnet, vil fremgaae ved en nærmere Betragtning af de enkelte Paragrapher.

ad § 1.

Paa Grund af de betydelige Forarbejder, der ville udfordres til Udarbejdelse af Planen og navnlig af Tarifferne, samt de Foranstaltninger, der forud maae være trufne med Hensyn til Oprettelsen af de i § 13 omtalte Ind- og Udbetalingssteder, vil det være nødvendigt at udsætte Anstaltens Åbning til den her angivne Tid.

ad § 2.

I denne Paragraph er opført de 5 Arter af Forsikringsmaader, som den paatænkte Anstalt giver Afgang til at tegne. Med disse 5 Arter vil Anstalten formeentlig kunne fyldestgøre ethvert Krav, der efter dens Formaal kan stilles til den. At man ikke har optaget flere og navnlig ikke de mere sammensatte Former af Forsikring, ligger i, at man har